

[Glistrup]

en undergravning af samfundet, hvordan det er en forøgelse af skattetrykket og dermed en forøgelse også af ungdomsarbejdsløsheden og de midaldrendes arbejdsløshed. Det er jo ikke gået op for folk. Jeg kan godt forstå, at arbejdsministeren hverken kan finde hoved eller hale på fremskridtspartiets arbejdsmarkedspolitik, for det kan man ikke, når man tænker i de lukkede cirkler, som arbejdsministerens forslag, både det, vi her har til behandling, og de øvrige, som han har fremsat for folketinget, er udtryk for, forslag, der i den grad virker i den stik forkerte retning: forøger arbejdsløsheden, undergraver real-lønnen, og det endda under vilkår, hvor staten gældsætter sig mere og mere indenlands og udenlands. Derfor opfattede jeg som et ridderlag, hvad arbejdsministeren sagde til mig.

Holm (V):

Hvis fremskridtspartiets ordfører havde hørt efter ved første behandling, ville hr. Glistrup have kendt venstres synspunkter. Det, forhandlingen her fortsat drejer sig om, er anden behandling af forslaget om en forlængelse af moratorieordningen og en decentralisering af arbejdsformidlingen, og her har jeg redegjort for konsekvenserne af fremskridtspartiets stemmeafgivning, når de anbefaler at stemme imod forslaget uden at stille ændringsforslag. Det, man stemmer for, vil være imod en decentral opbygning af arbejdsformidlingen, og man stemmer imod en ordning, der vil begrænse den offentlige andel af jobtilbuddene til fordel for den erhvervs-mæssige beskæftigelse.

Hr. Glistrups tale drejede sig atter om alt muligt andet, men det er åbenbart ikke gået op for hr. Glistrup, hvad det er, der er til behandling i øjeblikket.

Jørgen Jensen (DKP):

Må jeg lige sige til det sidste: der er sikkert andre, der ikke er klar over, hvad vi diskuterer. Jeg må da ærlig talt erkende, at jeg ikke var af den overbevisning, at dette, at man forlænger moratorieordningen for dem under 60 år, giver mere arbejde. Det kunne man jo tro, når man hører arbejdsministeren spørge: hvad har de andre? Det, vi behandler i dag, er ændringsforslag til en lovgivning, som betyder, at mennesker under 60 år

kan få understøttelse i en længere periode. Det giver ikke mere arbejde. Det, der er peget på, er, at det er urimeligt, at mennesker over 60 år ikke får samme ordning, og det er det, vi behandler i dag. For ellers kunne jeg godt sige, at det er jo ikke så længe siden, vi fremsatte et forslag her i folketinget, som kunne sikre beskæftigelse til mere end 100.000. Da havde arbejdsministeren ikke ret mange andre indvendinger, end at det ikke var så mange kvinder, der kom i arbejde, men det er jo ikke det, vi behandler nu.

Det, vi behandler nu og her, er et spørgsmål om, hvilken begrundelse der egentlig er for, at de over 60 år ikke får den samme mulighed. Det er jo rigtigt, at der er en efterlønsordning, de kan tage, men det er lige så rigtigt, at mange af dem, der har gået langtidsledige, går ned på 80 pct. Jeg er fuldt klar over, at der er mange, for hvem den efterlønsordning er et gode. De, der er hårdest ramt, er dem fra 60 til 63 år, og det er netop dem, vi skal tage stilling til her og nu, og dem har man ikke meget tilovers for. Jeg sagde før, at det koster 35 mill. kr. efter arbejdsministerens beregninger. Jeg tror, det tal er for højt, og jeg har ikke fået nogen saglig begrundelse for det.

Må jeg så sige angående spørgsmålet om vor stilling til nogle af de andre ting, f. eks. arbejdsmiljøloven: Nu er det så heldigt, at I skal have kongres i socialdemokratiet her på lørdag-søndag. Prøv at læse det igennem, som I selv foreslår som arbejdsprogram for arbejdsmarkedsløvgivningen. Så vil I bl. a. se, at de ændringsforslag, vi stillede dengang, omtrent ordret er det, som I nu foreslår. Der havde været mulighed for at få det ind i arbejdsmiljøloven, hvis I havde villet. Der havde også været mulighed for at ændre det for dem over 60 år, hvis det var det, socialdemokratiet ville.

Hvad angår spørgsmålet om efterløn, var det, jeg dengang pegede på, at det efterlønsforslag, der blev gennemført, ikke var i overensstemmelse med det, som fagbevægelsen havde krævet, og at man kunne have sikret en større grad af frivillighed, at folk kunne gå ind og ud i ordningen. Det havde der været flertal for her i salen, hvis socialdemokratiet havde villet, men de ville ikke, og det er kendsgerningerne.

Hvad angår bedriftssundhedstjenesten, synes jeg, der har været mange ting allerede